

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6C/111/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8611203227
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2012:8611203227.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Anna Frigová, v právnej veci navrhovateľa CETELEM SLOVENSKO a. s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpeného JUDr. Marekom Czompolym, advokátom, so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava proti odporkyni P. W., nar. XX.X.XXXX, bytom 8. mája XXX/XX, XXX XX B., štátna občianka SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 1 396,62 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 68,27 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 1.4.2010 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Odporkyni súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a a navrhovateľ na náhradu trov konania n e m á právo.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 404,10 eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku vedeného v SLSP Stropkov, č. ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX, VS: 121117 do pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom proti odporkyni domáhal zaplatenia sumy 1 396,62 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 1.4.2010 zo sumy 1 343,71 eura do zaplatenia.

Návrh odôvodnil tým, že dňa 19.11.2004 ako veriteľ uzavrel s odporkyňou ako dlžníkom Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Na základe písomnej žiadosti obsiahnutej v časti C) úverovej zmluvy uzavrel s odporkyňou úverovú zmluvu, vydal odporkyni úverovú kartu a poskytol jej úverový rámec vo výške 663,88 eura. Odporkyňa vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 2 254,09 eura. Pri uzatváraní úverovej zmluvy odporkyňa bez výhrad súhlasila so Všeobecnými

úverovými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Podľa bodu IV.-3.-1. VÚP a časti C) úverovej zmluvy sa odporkyňa poskytnutý úver zaviazala splácať formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok vo výške minimálne 5 % z poskytnutého úverového rámca, splatných vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca. Odporkyňa svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila. Do podania návrhu uhradila len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 2 089,83 eura do odstúpenia od úverovej zmluvy. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany odporkyne dňa 22.1.2010 od

úverovej zmluvy odstúpil. Dňa 31.3.2010 odstúpenie nadobudlo účinnosť a dlh odporkyne sa stal splatný v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedenému má odporkyňa voči nemu neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1 396,62 eura (336 eur z titulu dlžných mesačných splátok úveru so splatnosťou do odstúpenia od úverovej zmluvy - každá splátka zahŕňa splátku istiny a úroku, 1 007,71 eura z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny nezahmutej v dlžných mesačných splátkach, 52,91 eura z titulu vyúčtovaných a nezaplatených zmluvných pokút za omeškanie so splácaním úveru a ďalších zmluvných poplatkov. Okrem toho je odporkyňa povinná zaplatiť úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1 343,71 eura od 1.4.2010 až do zaplatenia (neuplatňuje si úroky z omeškania zo sumy zmluvných pokút a poplatkov).

Oznámením zo dňa 9.6.2011 vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Vážecká 16, Prešov na podporu odporkyne.

Vo veci bol dňa 1.6.2011 vydaný platobný rozkaz č. k. 7Ro/101/2011-13, proti ktorému vedľajší účastník podal odpor z dôvodov, že Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru navrhovateľa zo dňa 19.11.2004 obsahuje viacero neprijateľných podmienok definovaných v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, platobný rozkaz vo veci nemal byť vydaný, namietol zmluvnú pokutu a aj výšku úrokov. Poukázal na aplikáciu ust. § 48 OZ v nadväznosti na ust. § 457 OZ.

Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Medzi navrhovateľom a odporkyňou bola dňa 19.11.2004 uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Na základe písomnej žiadosti obsiahnutej v časti C) úverovej zmluvy uzavrel navrhovateľ s odporkyňou úverovú zmluvu, vydal odporkyňi úverovú kartu a poskytol jej úverový rámec vo výške 663,88 eura. Odporkyňa sa poskytnutý úver zaviazala splácať formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok vo výške minimálne 5 % z poskytnutého úverového rámca, splatných vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca. Na základe dohody obsiahnutej v časti F) úverovej zmluvy Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavrel navrhovateľ s odporkyňou dohodu o zrážkach zo mzdy v prípade, že odporkyňa sa omešká so splácaním úveru dlhšie ako jeden mesiac. Z predloženého textu úverovej zmluvy zo dňa 19.11.2004 a Všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru súd zistil, že Všeobecné podmienky sú písané drobnými písmenami, veľmi ťažko čitateľné a to aj časti C), D), E) a F) Zmluvy.

Z listu navrhovateľa zo dňa 22.1.2010 označeného ako čiastočné odstúpenie od úverovej zmluvy je zrejmé, že navrhovateľ odporkyňi oznamuje, že vzhľadom na omeškanie

so splácaním úveru poskytnutého formou čerpania peňažných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty odstupuje od úverovej zmluvy a úver sa ku dňu 28.2.2010 stáva splatným v celom rozsahu. Zároveň vyzval odporkyňu na úhradu dlžnej sumy vo výške 1 396,62 eura a upozornil ju, že počínajúc dňom 1.3.2010 jej bude účtovaný úrok z omeškania vo výške 0,08 % z dlžnej sumy denne.

Z potvrdenia navrhovateľa zo dňa 5.9.2011 o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade odporkyne súd zistil, že odporkyňa vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky vo výške 2 158,02 eura.

Z potvrdenia navrhovateľa zo dňa 5.9.2011 o prijatí splátok na úverovom prípade odporkyne je zrejmé, že odporkyňa zaplatila na poskytnutom úvere celkom sumu 2 089,75 eura.

Právny zástupca navrhovateľa písomným podaním zo dňa 17.1.2012 špecifikoval dlžnú sumu a v prílohe tejto špecifikácie zaslal list ako akceptáciu návrhu zo dňa 20.5.2005 adresovaný odporkyňi a špecifikáciu istiny vo výške 1 396,62 eura. Uviedol, že odporkyňa uhradila spolu sumu vo výške 2 089,75 eura.

Uhradila 14 mesačných splátok vo výške 33,19 eura, 14 mesačných splátok vo výške 49,79 eura, 12 mesačných splátok vo výške 46,46 eura, 3 mesačné splátky vo výške 48 eur, časť mesačnej splátky splatnej k 10.1.2007 vo výške 2,66 eura, predčasne uhradila istinu vo výške 189,47 eura a zmluvné pokuty a poplatky spojené s vymáhaním pohľadávky vo výške 34,26 eura. Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že podpísaním žiadosti o poskytnutie úverového rámca nevznikajú klientovi automaticky žiadne peňažné záväzky z revolvingového úveru. Povinnosť splácať revolvingový úver vzniká v súlade s bodom IV.-1.-2. Všeobecných úverových podmienok až okamihom aspoň čiastočného čerpania peňažných prostriedkov z poskytnutého úverového rámca, pričom čerpanie je závislé výlučne od vôle klienta a navrhovateľ ho klientovi nijako nevnucuje. Preto nie je možné považovať poskytnuté úverové zmluvy za viazané. Navrhovateľ nesúhlasí s názorom vedľajšieho účastníka, že ročná úroková sadzba vo výške 26,28 % je v rozpore s dobrými mravmi. Poukazuje na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej za primerané úroky na úvery poskytované nebankovými inštitúciami je potrebné považovať úroky vo výške plus 10 - 20 % nad bankovú mieru ku dňu uzatvorenia zmluvy. V čase uzatvorenia predmetnej zmluvy priemerná výška úrokov pri spotrebiteľských úverov predstavovala 13,26 %. Navrhovateľ nesúhlasí ani so subjektívnym názorom vedľajšieho účastníka, že veľkosť písma a celá zmluva aj po viacnásobnom prečítaní je nejasná, nezrozumiteľná. Predmetná úverová zmluva ako aj všeobecné úverové podmienky, ktoré sú uvedené na jej zadnej strane a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť, spĺňajú všetky zákonom požadované náležitosti v zmysle zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení platnom v čase uzatvárania zmluvy. Navrhovateľ je toho názoru, že úverová zmluva ako aj všeobecné úverové podmienky sú dostatočne jasné a zrozumiteľné, že veľkosť písma je dostatočne čitateľná a rozsah úverovej zmluvy je primeraný zložitosti uzatváraného právneho vzťahu a je len zlomkom rozsahu a zložitosti, s ktorým sa bežný človek (nie právnik) obvykle stretáva, napríklad pri uzatváraní zmluvy o hypotekárnom úvere s bankou alebo zmluvy o pripojení s telefónnym operátorom, pričom tieto zmluvy napriek tomu nie sú považované za neplatné.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka pri výsluchu uviedol, že podľa jeho názoru po preštudovaní špecifikácie dlžnej sumy aj právneho zhodnotenia uplatňovaného nároku navrhovateľom nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, pretože za takúto zmluvu nie je možné považovať žiadosť zo dňa 19.11.2004 v časti C (úverová karta).

Je potrebné prihliadať na to, aké boli v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu domnelého uzatvorenia revolvingovej zmluvy, teda v znení zákona č. 128/2002 Z. z., náležitosti úverovej zmluvy. Poukázal na ustanovenie § 4 ods. 1, 2 a 3 citovaného zákona, keď uviedol, že veľmi podstatnou a dôležitou okolnosťou je to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu pod sankciou neplatnosti. Jednoduché oznámenie navrhovateľa zo dňa 20.5.2005 nepovažuje za akceptáciu návrhu zo strany odporkyne a preto tvrdí, že táto úverová zmluva nemá zákonom predpokladané náležitosti a teda nebola platne uzavretá. V takom prípade, keď navrhovateľ poskytol odporkyni finančné prostriedky, došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane spotrebiteľa, teda na strane odporkyne a z toho dôvodu je potrebné vychádzať z ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení. Zmluvné strany si majú vzájomne vrátiť všetko, čo bolo na základe bezdôvodného obohatenia plnené. Taktiež poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ používa nekalé obchodné praktiky pri podsúvaní a podpisovaní formulárov so žiadosťou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, v ktorom ponúka spotrebiteľom aj revolvingové úvery na pretlačených formulároch, o ktoré spotrebiteľia vôbec nežiadajú. Ich primárnym problémom je zabezpečiť splátky kúpy spotrebiteľského tovaru, ako to bolo aj v tomto prípade, kedy odporkyňa chcela zakúpiť pračku na splátky, preto podpísala dohodu o klasickom spotrebiteľskom úvere s 10-timi splátkami za podmienok stanovených v zmluve zo dňa 19.11.2004. Ďalej poukázal aj na viaceré neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú uvedené v zmluve zo dňa 19.11.2004, ale aj vo všeobecných podmienkach CETELEM SLOVENSKO a.s., ktoré sú prílohou tejto zmluvy. Bolo už judikované, že maličké písmo zmluvy a VÚP spôsobuje pri nejasnosti a nezrozumiteľnosti obsahu neplatnosť týchto ustanovení. Tvrdil, že priemerný spotrebiteľ nemá šancu pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí klasického spotrebiteľského úveru všeobecné podmienky prečítať a porozumieť takýmto obchodným podmienkam. Z toho dôvodu všeobecné podmienky považuje za neplatné. Navrhol, aby súd na základe uvedeného zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 68, 27 eura so zákonným úrokom z omeškania od 1.4.2010, t.j. od odstúpenia od zmluvy a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žiadal priznať náhradu trov konania.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd dospel k nasledovnému právnomu záveru:

Podľa § 23a ods.1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Podľa odseku 2. typová zmluva nesmie obsahovať

a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä

1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,

2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;

b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Z. z., v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislemu uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v pôvodnom v znení účinnom do 31.12.2007 (do účinnosti zák. č. 568/2007 Z.z.), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. v pôvodnom znení, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v pôvodnom znení, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; (§ 2 ods. 2 Obchodného zákonníka) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského

úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. (§ 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov)

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v pôvodnom znení, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v pôvodnom v znení účinnom do 31.12.2007 (do účinnosti zák. č. 568/2007 Z.z.), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v pôvodnom v znení účinnom do 31.12.2007 (do účinnosti zák. č. 568/2007 Z.z.), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí (§

43 Občianskeho zákonníka) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ust § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. v pôvodnom znení, zmluva ďalej obsahuje a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6, b) sankcie za porušenie zmluvy, c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek, d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Z podaného návrhu vyplýva, že navrhovateľ si uplatňoval voči odporkyni čo do istiny nároky vzniknuté mu z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom (revolvingovom) úvere zo dňa 19.11.2004, a to konkrétne nárok na zaplatenie sumy 1 396,62 eura skladajúcej sa zo sumy 1 007,71 eura - neuhradenej úverovej istiny po účinnosti odstúpenia navrhovateľa od úverovej zmluvy, zo sumy 336 eur - dlžných mesačných splátok úveru do odstúpenia od zmluvy a sumy 52,91 eura - ako zmluvných pokút a zmluvných poplatkov. Z vyššie uvádzaného skutkového vymedzenia návrhu tak vyplýva, že navrhovateľ si uplatňuje

6C/111/2011 - 7

-8-

žalované plnenie na základe právneho vzťahu, ktorý mal vzniknúť podľa príslušných ust. zákona č. 258/2001 Z. z., teda na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa v zmysle ust. § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Z. z. hľadí ako na spotrebiteľskú zmluvu podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Z predloženej žiadosti/zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 19.11.2004 možno ustáliť, že niet pochyb o tom, že účastníci konania uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 11 691,- Sk na nákup tovaru (pračky). Touto zmluvou však v ďalšom vopred vnútil konajúcej osobe - odporkyni aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu (získanie úveru na nákup pračky). Ako totiž vyplýva z danej predtlačky zmluvy/žiadosti o poskytnutí spotrebiteľského úveru, konajúca osoba - odporkyňa súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine sa podpísala aj pod tú časť predtlačky listiny, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu a ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Teda, ak chcela odporkyňa získať úver na zakúpenie pračky, čo bolo primárne jej pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu s navrhovateľom, nemala na výber a musela podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. V tomto prípade sa tak dá usudzovať na nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu s navrhovateľom ako bol primárne vo sfére jeho záujmu (spotrebiteľ je tak sústredený jedine na primárny právny úkon, v prejednávanej veci nákup pračky na úver, pričom v dôsledku nemožnosti akejkolvek zmeny predtlačky predloženej listiny koná neuvážene a nevedome aj s účinkami smerom k uzavretiu sekundárneho právneho úkonu, s čím

dodávateľ už vopred kalkuluje). Uvedené sa týka v ďalšom nepochybne aj vôle spotrebiteľa byť viazaný ust. čl. IV. Všeobecných podmienok navrhovateľa týkajúcimi sa poskytnutia revolvingového úveru, a to vzhľadom na to, že podpisom zmluvy/žiadosti o poskytnutí spotrebiteľského úveru klient - odporkyňa v časti B) (teda týkajúcej sa poskytnutia spotrebiteľského úveru na nákup tovaru - práčky) prehlásila, že sa oboznámila so Všeobecnými podmienkami a súhlasí s nimi bez výhrady. Keďže časť B) zmluvy/žiadosti o poskytnutí spotrebiteľského úveru sa netýka prípadného poskytnutia revolvingového úveru (úverového rámca), spotrebiteľ zaiste nemá vôľu a v praxi ani čas oboznamovať sa s ďalšou časťou čl. IV. Všeobecných podmienok týkajúcou sa práve úverového rámca - revolvingového úveru a úverovej karty (súd má v ďalšom závažnú pochybnosť o tom, či sa mala vôbec odporkyňa reálnu možnosť oboznámiť so znením uvedených Všeobecných podmienok pri kúpe tovaru v elektropredajni vo Svidníku a taktiež súčasne pochopiť ich právny význam, keďže tieto podmienky sú veľmi rozsiahle s množstvom odbornej právnej terminológie). Napokon súd poukazuje aj na zrejmy nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle odporkyne s časťou D) žiadosti/zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, podľa ktorej mala odporkyňa prijať súbor poistenia po oboznámení sa a vyjadrením súhlasu s platnými rámcovými zmluvami o poistení navrhovateľa a Poisťovne Cardif Slovakia, a. s. a so Všeobecnými podmienkami tejto poisťovne* (zmluva pod * odkazuje na www.cetelem.sk <<http://www.cetelem.sk/>>). S poukazom na uvedené dôvody sa súdu javí takýto právny úkon spotrebiteľa - odporkyne (časť C) zmluvy/žiadosti o poskytnutí spotrebiteľského úveru) ako neplatný s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Súd má v ďalšom za to, že uvedený postup navrhovateľa sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať aj ako nekalá obchodná praktika, ktorá v zmysle vyššie

citovaných ust. Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zákona 634/1992 Zz. o ochrane spotrebiteľa, ako aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu.

V konečnom dôsledku z obsahu dotknutej listiny žiadosti/zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 19.11.2004 nevyplýva nič iné, než to, že klient - odporkyňa len požiadala o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca a o poskytnutie úverového rámca vo výške 20 000,- Sk a vydanie úverovej karty, a to za podmienok vopred stanovených navrhovateľom v časti C) listiny. Z toho vyplýva, že na žiadosť zákazníka sa iba môžu v budúcnosti zmluvné strany dohodnúť o prípadnom takomto úvere. Tomu zodpovedá aj možnosť navrhovateľa žiadosti nevyhovieť, resp. vyhovieť v menšom rozsahu. Ak teda aj navrhovateľ spôsobom uvedeným v čl. IV.-1.-1. Všeobecných podmienok rozhodne o poskytnutí úverového rámca (v plnom rozsahu, alebo nižšom rozsahu) a vydaní úverovej karty, pričom toto rozhodnutie závisí od posúdenia údajov uvedených klientom v súvislosti so žiadosťou a posúdenia priebehu splácania klasického úveru (na ktoré kladné rozhodnutie nemá dovtedy klient - spotrebiteľ žiadny právny nárok) a následne poskytne klientovi peňažné prostriedky, a teda za zmluvu o revolvingovom úvere považuje žiadosť spotrebiteľa o zaradenie do zoznamu uchádzačov a o poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej karty, listinu zmluvu/žiadosť následne potvrdí, ako to vyplýva z navrhovateľom predloženej listiny, avšak z ktorého potvrdenia nie je bez ďalšieho zrejme, že sa cíti byť viazaný aj časťou C) zmluvy/žiadosti, keďže podľa čl. IV.-1.-1. prijatím žiadosti a teda okamihom vzniku zmluvy o úvere je odoslanie oznámenia o prijatí žiadosti a poskytnutí úverového rámca adresované klientovi bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol bezpodmienečne individualizovaný v zmysle ust. § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z., súd má za to, že nedošlo k dodržaniu predpísanej písomnej formy, ako to požaduje ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. a preto je zmluva o revolvingovom úvere, na ktorú navrhovateľ poukazuje, aj z tohto dôvodu neplatná (rovnako aj podľa ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Aj keby sa pripustil záver o platnom vzniku zmluvy, navrhovateľ odstúpením od zmluvy listom zo dňa 22.1.2010 zmluvu zrušil a preto záver o bezdôvodnom obohatení by bol rovnako náležitý, iba by sa vychádzalo z inej skutkovej podstaty tohto inštitútu (právny dôvod odpadol).

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 48 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa Občianskeho zákonníka sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku (ex tunc, § 48 ods. 2) a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezdôvodné obohatenie, náhrada škody). Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 OZ).

Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré zachovávajú napriek odstúpeniu od zmluvy povinnosť spotrebiteľa plniť zo zmluvy aj napriek jej zrušeniu s účinkami ex tunc od vzniku zmluvy zhoršujú postavenie spotrebiteľa, pretože spotrebiteľa zaväzujú nad rámec povinnosti vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia príslušenstva úveru popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Inými slovami povedané, dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmluvných podmienok dohodnutých medzi účastníkmi konania nemôžu byť nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku.

Práva navrhovateľa vyplývajúce z porušenia práva týmto rozsudkom nijako nie sú dotknuté.

V záujme naplnenia jedného zo základných práv v Európskej únii „politiky štátov“ zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa (čl. 98 Charty základných práv Európskej únie), je treba využiť všetky efektívne prostriedky ochrany spotrebiteľa, aby sa zvyšovala dôvera spotrebiteľov v trh a aby neprimerané postupy spotrebiteľov na trhu nezaťažovali. Navrhovateľ ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má totiž odbornú prevahu nad spotrebiteľmi, ak im svoje služby poskytuje, a preto od neho možno očakávať, že vo vzťahu k nim sa bude správať poctivo. Ak takýmto spôsobom nepostupuje, spreneverí sa princípu dôvery, resp. princípu právnej istoty druhého účastníka zmluvného vzťahu tak, ako bol definovaný Ústavným súdom ČR v Náleze zo dňa 15.6.2009 sp. zn. I. ÚS 342/09 a takémuto konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu.

Súd súčasne poznamenáva, že v prípade existencie platnej zmluvy o revolvingovom úvere by venoval dôslednú pozornosť otázke zjavnej nerovnováhy v právach a povinnostiach strán vzniknutých ku škode spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že v danom prípade účastníci neuzavreli platnú zmluvu, sa súd týmito okolnosťami nezaoberal.

Podľa ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa ust. § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne.

Navrhovateľ v návrhu a v špecifikácii uviedol, že odporkyňa vyčerpala z poskytnutého úverového rámca ku dňu 4.8.2009 celkom sumu 2 254,09 eura. V rozpore s týmto údajom je potvrdenie navrhovateľa zo dňa 5.9.2011, z ktorého vyplýva, že odporkyňa si v presne stanovených dátumoch čerpala celkovo sumu 2 158,02 eura. Jednotlivé čerpania v zmysle potvrdenia zo dňa 5.9.2011 boli doložené aj výpismi z účtu taktiež na celkovú sumu 2 158,02 eura.

Keďže odporkyni bola bezpochyby na základe vyššie uvedeného neplatného právneho úkonu poskytnutá suma 2 158,02 eura, navrhovateľovi mohlo vzniknúť v súlade s ust. § 456 v spojení s ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo požadovať od odporkyne vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške poskytnutého plnenia, teda v sume 2 158,02 eura. Vzhľadom na to, že odporkyňa podľa tvrdenia navrhovateľa plnila celkovo 2 089,75 eura, rozdiel 68,27 eura predstavuje bezdôvodné obohatenie.

Návrh v časti o zaplatenie istiny nad sumu 68,27 eura tak súd s poukazom na uvedené zamietol.

V konaní bola až na nepatrnú časť úspešná odporkyňa, preto mala v zmysle § 142 ods. 3 O.s.p. nárok na plnú náhradu trov konania. Súd o trovách konania medzi hlavnými účastníkmi rozhodol tak, že odporkyni náhradu trov nepriznal, pretože jej žiadne trovy nevznikli a navrhovateľ na ich náhradu nemal právo. Súd však zaviazal navrhovateľa podľa § 142 ods. 3 O.s.p. (neúspech odporcu v pomerne nepatrnej časti) na plnú náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý v konaní vystupoval na strane úspešnej odporkyne v celkovej sume 404,10 eura. Táto suma predstavuje náhradu trov právneho zastúpenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej vyhláška) za štyri úkony právnej služby pri tarifnej hodnote veci 1 396,62 eura za jeden úkon právnej služby suma 71,37 eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky). Úkony: prevzatie a príprava právneho zastúpenia, odpor zo dňa 12.8.2011, vyjadrenie zo dňa 9.12.2011, účasť na pojednávaní na OS Svidník dňa 2.2.2012. K úkonom patrí režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) za rok 2011 vo výške 7,41 eur a za rok 2012 vo výške 7,63 eur, k trom úkonom bol pripočítaný režijný paušál po 7,41 eur a k úkonu z 2.2.2012 režijný paušál vo výške 7,63 eur. Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka súd priznal aj cestovné (§ 15 písm. a) vyhlášky) motorovým vozidlom TOYOTA RAV4 EČ: SP-XXXXAH na pojednávanie Stropkov-Svidník a späť (15 km x 2) dňa 2. 2. 2012 vo výške 8,70 eura (1,246 eura/liter x 0,086 = 0,11 eura/km + 0,18 eura/km sadzba základnej náhrady = 0,29 eura/km x 30 km) a taktiež náhradu za stratu času (§ 17 ods. 1 vyhlášky) za jednu začatú polhodinu vo výške 12,71 eura. Celková odmena a hotové výdavky advokáta predstavujú sumu 336,75 eura, k čomu je potrebné pripočítať 20% DPH 67,35 eura, pretože právny zástupca vedľajšieho účastníka doložil, že je platiteľom DPH. Náhrada trov právneho zastupovania vedľajšieho účastníka s DPH predstavuje sumu 404,10 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa

jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd _____ v Prešove cestou
tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí
proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom
sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa

odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba
predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal
na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže
odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo _____ veci samej, možno odôvodniť
len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné
na zistenie rozhodných skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.